
Chương 5

Vân ngân dài chấm dứt bài hát. Nàng cúi đầu cảm tạ tiếng vỗ tay và đưa ánh mắt tìm chỗ Hoán đứng đợi. Hoán gật đầu ra dấu cho nàng và Vân cáo lỗi cùng khán thính giả không thể trình bày tiếp một số bản nhạc đã được yêu cầu, xin hẹn đến tuần tới. Nàng xuống khỏi sân khấu và tiến về phía Hoán. Chàng khen:

- Bản Dạ Khúc em hát hay quá, lâu lắm anh mới được nghe lại bài này. Em đói bụng không? Mình đi ăn nhé!

Vân gật đầu. Nàng hơi mệt, muốn về nhà ngay nhưng lúc nào nàng chẳng chiều ý Hoán. Tất cả những ước muốn của Vân là làm vui lòng Hoán. Chỉ cần Hoán đáp lại tình yêu của nàng. Đối với nàng thế đã là quá đủ.

Hoán đưa Vân vào tiệm ăn. Đã hai giờ sáng nhưng tiệm Phố Nghi vẫn mở cửa cho khách đi ăn muộn, những người khách ăn chơi của ban đêm, của vũ trường, của những quán Karaoke, của billards đánh độ. Quán nổi tiếng với món cháo gà và những tên bồi Tầu hỡn xược nhưng khách ăn không thèm để ý, chỉ cần hàng ăn mở cửa lúc đêm về sáng cho nhu cầu của những kẻ ăn chơi.

Hoán gọi bồi lấy món ăn cho hai người và đảo mắt nhìn quanh. Tiệm đông người, ồn ào, toàn những khuôn mặt quen thuộc của những kẻ sống dưới ánh đèn, nhợt nhạt, rạc ròi như những con vạc đi ăn đêm. Chàng nhìn về một phía góc tiệm ăn và Hoán thấy tim chàng đập sai nhịp hai ba lần. Người đàn bà cúi xuống ăn nhưng chỉ nhìn mái tóc và dáng nghiêng của khuôn mặt chàng cũng biết là Lệ. Nàng đi với người đàn ông Hoán đoán là chồng nàng. Người đàn ông hói đầu, mặt choắt với những nét giao hoạt của kẻ làm ăn, tính toán, chỉ biết ăn người và sẽ không bao giờ để người ăn lại. Người thành công trên nhiều phương diện, chỉ trừ một yếu điểm duy nhất và phải chịu thiệt thòi, thua kém là vấn đề người vợ của mình!

Hoán đã nghe nói nhiều về Tuyền nhưng chàng chưa có cơ hội gặp mặt. Hoán tò mò muốn biết người chàng đã cảm sùng lên đầu như thế

nào. Chàng không hề có cảm giác phạm tội hay ân hận với người chồng, vì chàng biết nếu không phải chàng, cũng sẽ là một người khác. Nhưng Hoán vẫn muốn biết nhiều hơn về Tuyền, người nổi tiếng trong thương trường của Quận Cam, với công ty đầu tư lớn nhiều chi nhánh và thế lực trong giới người Việt làm ăn tại khu Tiểu Sài Gòn.

Hoán chưa gặp lại Lệ sau buổi trưa hôm đó trong khách sạn Excelsior. Nàng gọi chàng nhiều lần nhưng Hoán lấy cớ đi xa không trả lời lại. Lệ nhắn lại trong voice mail để chàng gọi lại nàng, chuyện khẩn cấp. Nhưng Hoán chưa muốn gọi lại ngay. Chàng thèm muốn nàng, nhưng nhu cầu tình dục không mạnh đủ để trấn áp niềm e ngại của Hoán với nàng, như một thứ linh cảm Lệ sẽ đem lại nhiều tai họa, sẽ cuốn hút đời chàng. Và trói chặt, chìm đắm chàng mãi mãi trong vòng tay yêu quái của nàng.

Hoán giật nảy mình và cúi xuống ăn tô cháo gà người bồi vừa mang xuống. Vì Lệ ngẩng đầu lên và đã thấy chàng. Và Hoán thấy nàng đứng dậy để ra quầy trả tiền với bàn của chàng sát ngay đó. Chàng sẽ không thể tránh Lệ được. Với Vân ngồi ngay cạnh!